

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/177/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2315224019
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2315224019.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jozefa Mačēja a sudcov JUDr. Daniela Ilavského a Mgr. Michala Novotného v právnej veci žalobcu: L. X., nar. X. T. XXXX, bytom U.. R. XXX/XX, T., proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, zast. Advokátka kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, Bratislava o určenie neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy a určenie neprijateľných zmluvných podmienok, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta z 27. apríla 2017 č.k. 15C/678/2015-110, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

II. Žalobcovi sa priznáva voči žalovanému nárok na náhradu účelne vynaložených trov odvolacieho konania v celom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom č.k. 15C/678/2015-110 z 27. apríla 2017 súd prvej inštancie výrokom I. určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8500042038 zo dňa 03.03.2014, dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8500042041 zo dňa 03.03.2014, dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8500049803 zo dňa 28.05.2014, dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8500072543 zo dňa 29.07.2014, dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8500090034 zo dňa 11.11.2014 a dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8500090036 zo dňa 11.11.2014, uzatvorené medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom sú neplatné, výrokom II. vo zvyšnej časti žalobu zamietol a výrokom III. žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznával. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne použitím ust. § 52 ods. 1 až ods. 4, § 53 ods. 1 až ods. 6, § 34, § 37 ods. 1, § 39, § 551 O.z. (zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy), § 497 ObZ (zákon č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy), §137 písm. c) a § 255 ods. 1 a ods. 2 C.s.p. (zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení účinnom od 1. júna 2016, ďalej len „C.s.p.“).

2. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázaný tento **s k u t k o v ý s t a v :**

3. Žalobca sa žalobou domáhal určenia neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy č. 8500042038 zo dňa 03.03.2014, č. 8500042041 zo dňa 03.03.2014, č. 8500049803 zo dňa 28.05.2014, č. 8500072543 zo dňa 29.07.2014, č. 8500090034 zo dňa 11.11.2014 a č. 8500090036 zo dňa 11.11.2014. Zároveň žiadal, aby súd uložil zamestnávateľovi povinnosť nevykonávať zrážky zo mzdy na podklade uvedených dohôd o zrážkach zo mzdy ako aj povinnosť vrátiť už zrazené finančné prostriedky žalobcovi. Taktiež žiadal, aby súd žalovanému zakázal používať vo formulárových zmluvách o úvere dojednaní vzťahujúce sa k zrážkam zo mzdy. Svoj návrh žalobca odôvodnil tak, že dohody o zrážkach zo mzdy považuje za neprijateľné zmluvné podmienky a na základe nich môže dôjsť aj k úhrade neprimeraných sankcií

požadovaných žalovaným. Žalobca ďalej poukázal na neurčitosť a nezrozumiteľnosť napádaných dohôd, ako aj na to, že uzatvorené dohody spôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach ich účastníkov. K uzatvoreniu týchto dohôd o zrážkach zo mzdy došlo za účelom zabezpečenia peňažných pohľadávok žalovaného zo zmlúv o revolvingovom úvere. Na základe týchto dohôd doručoval žalovaný postupne zamestnávateľovi žalobcu žiadosti o vykonávanie zrážok zo mzdy. Neodkladným opatrením Okresného súdu Galanta č.k. 5C 364/2015 - 24 zo dňa 04.06.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14.09.2015 uložil súd zamestnávateľovi žalobcu povinnosť zdržať sa výkonu zrážok zo mzdy žalobcu až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej.

4. Z takto zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie právne uzavrel, že medzi stranami nebolo sporné a bolo súdu dostatočne preukázané, že medzi nimi došlo k uzavretiu právnych úkonov označených ako zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu. K uvedeným zmluvám boli zároveň uzatvárané aj zabezpečovacie prostriedky a to, vyššie identifikované dohody o zrážkach zo mzdy.

5. Súd prvej inštancie skonštatoval, že predmetné dohody o zrážkach zo mzdy predstavujú formulárové zmluvy, ktoré neboli individuálne dojednané. Svojím obsahom spôsobujú značnú nerovnováhu v zmluvnom postavení strán v neprospech spotrebiteľa, teda žalobcu v tomto konaní. Sumy uvedené v bode I. Dohody o zrážkach zo mzdy boli uvedené len v súvislosti s označením budúceho poskytnutia úveru na základe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru. Za neurčité súd prvej inštancie považoval i zmluvné dojednanie v dohode o zrážkach zo mzdy týkajúce sa výšky splátok (rozsahu v akom má byť naplnená uhradzovacia funkcia zabezpečovacieho inštitútu zrážok zo mzdy). Podľa dohody, ak nebude v ktoromkoľvek mesiaci zrážka zo mzdy vykonaná v dohodnutej výške, bez ohľadu na dôvod, má byť zrážka v nasledujúcich mesiacoch zvýšená nad dohodnutú sumu. Neurčitosť zmluvného dojednania o výške zrážok má za následok neplatnosť dohody. Uvedené ustanovenie predstavuje jednostranné neprímerané zvýhodnenie zmluvnej strany veriteľa, ktorý má byť bezpodmienečne uspokojený aj nad dohodnutú výšku mesačnej zrážky.

6. Na základe dohody o zrážkach zo mzdy si žalovaný ako veriteľ uplatnil svoje právo a požiadal zamestnávateľa žalobcu o realizáciu zrážok zo mzdy. Bez určenia neplatnosti dohody by právne postavenie žalobcu ako dlžníka bolo neisté a súčasne by bolo ohrozené právo žalobcu na disponovanie so svojou mzdou. Žalobca v konaní preukázal naliehavý právny záujem na požadovanom určení, preto súd rozhodol tak, že vyššie špecifikované dohody o zrážkach zo mzdy vyhlásil za neplatné (výrok I.).

7. V zvyšných častiach súd žalobu zamietol, pretože rozhodnutia, tak ako ich formuloval žalobca považoval za nadbytočné. Pokiaľ zamestnávateľ žalobcu zdržiaval zrazené finančné prostriedky zo mzdy žalobcu je povinný ich žalobcovi vrátiť po právoplatnosti tohto rozhodnutia aj bez uloženia povinnosti súdom, pretože tieto zrážky boli vykonané na základe neplatného právneho titulu. Taktiež z toho istého dôvodu nebolo potrebné zamestnávateľovi žalobcu ukladať povinnosť spočívajúcu v nevykonávaní zrážok zo mzdy, pretože táto povinnosť mu vyplýva z právoplatného neodkladného opatrenia Okresného súdu Galanta č.k. 5C 364/2015 - 24 zo dňa 04.06.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14.09.2015. Súd taktiež nemohol vyhovieť žalobe ani v časti, v ktorej žalobca žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť spočívajúcu v zákaze používania dojednaní o zrážkach zo mzdy v zmluvách o úvere., pretože takýto zákaz už žalovanému vyplýva priamo z vyššie uvedenej aktuálnej zákonnej úpravy.

8. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a že žalobcovi aj keď mal vo veci úspech v prevažnej a podstatnej časti žaloby právo na náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že žalobcovi žiadne trovy v trovy v konaní nevznikli.

9. Včas podaným odvolaním voči napadnutému rozhodnutiu v celom rozsahu sa žalovaný domáhal, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne alternatívne, aby vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolanie odôvodnil poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm. b), písm. d) a písm. h) C.s.p. Žalovaný sa zo záverom súdu prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí nestotožňuje, považuje ho za predčasný, prijatý bez toho, aby mu predchádzalo dodržanie zákonom predvídaného postupu, poukazujúc na rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Cdo 191/2009. Z napadnutého rozsudku nevyplýva, v čom je dohoda o zrážkach zo mzdy nejasná, či nezrozumiteľná. Tvrdí, že uvedenie výšky pohľadávky nie je ani v zmysle nejakej právnej normy a ani všeobecných

požiadaviek na určitosť právneho úkonu potrebná, pričom poukazuje na rozsudok Okresného súdu v Prešove, sp. zn. 9C/171/2015. Trvá na tom, že označenie zabezpečenej pohľadávky je dostatočne presné, jednoznačne a určito vymedzuje pohľadávky z akého konkrétneho vzťahu sú predmetom zabezpečenia. Poukazuje tiež na to, že z rozsudku nie je zrejmé, ako dotknuté ustanovenia dohody o zrážkach zo mzdy spôsobuje neplatnosť ako celku. Každá z dohôd obsahuje samostatnú časť, v ktorej je uvedená výška zrážky zo mzdy. Okrem toho dohody obsahujú aj samostatné ustanovenie o možnosti zvýšenia uvedenej zrážky. Neobstojí ani záver súdu o neprimeranom zvýhodnení. Podľa názoru žalovaného súd prvej inštancie pri rozhodovaní tiež nezohľadnil zmluvne dohodnutý predpoklad, kedy je možné zvýšenie zrážky zo mzdy vôbec požadovať.

10. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného vyjadril tak, že rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za správne a zákonné, navrhol odvolanie žalovaného zamietnuť. Vo vyjadrení opätovne poukázal na skutočnosti, ktoré už raz uviedol v podanej žalobe.

11. Odvolací súd vo veci rozhodoval podľa ustanovení zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), účinného od 1.7.2016, ktorým bol zrušený doterajší zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, pričom podľa § 470 ods. 1 C.s.p., ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

12. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťal (§ 355 ods. 1 C.s.p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 365 C.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody, preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C.s.p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C.s.p.), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 C.s.p.), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 C.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je v odvolaní napadnutej zamietajúcej časti ako aj v časti rozhodnutia o trovách konania vo výroku vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C.s.p.

13. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 23. októbra 2018 (§ 219 ods. 1, 3 C.s.p. v spojení s § 378 ods. 1 C.s.p.).

14. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 15C/678/2015 je určenie neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy č. 8500042038 zo dňa 03.03.2014, č. 8500042041 zo dňa 03.03.2014, č. 8500049803 zo dňa 28.05.2014, č. 8500072543 zo dňa 29.07.2014, č. 8500090034 zo dňa 11.11.2014 a č. 8500090036 zo dňa 11.11.2014, uloženie povinnosti zamestnávateľovi žalobcu nevykonávať zrážky zo mzdy na podklade uvedených dohôd o zrážkach so mzdy ako aj povinnosť vrátiť už zrazené finančné prostriedky žalobcovi a tiež uloženie zákazu používať vo formulárových zmluvách o úvere dojednania vzťahujúce sa k zrážkam zo mzdy. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu, ktorým súd prvej inštancie vyhlásil predmetné dohody o zrážkach zo mzdy za neplatné, vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal.

15. Pretože odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre posúdenie žalobou uplatneného nároku, jeho výsledky jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil a napokon dospel k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobou uplatnených nárokov a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery prvoinštančného súdu vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 C.s.p. odvolací súd už iba odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu sa potom žiada dodať už len nasledovné:

16. Za obchádzanie zákona sa považuje také konanie, resp. použitie takých prostriedkov, ktoré sami o sebe neodporujú výslovnému zákazu zákona, ale svojimi dôsledkami odporujú zákonu. Z obsahu dohôd o zrážkach zo mzdy, ktoré sú predmetom tohto konania, je zrejmé, že ide o zmluvy, ktoré majú formulárový charakter, ktoré žalobca nemohol podstatným spôsobom ovplyvniť, nakoľko ich text bol predtlačný s tým, že zamestnanec žalovaného len vyplňal príslušné údaje o žalobcoch, ako aj o úvere. Zmluvy o úvere ako i príslušné dohody o zrážkach zo mzdy boli ako vyplývajú z obsahu spisu uzatvorené v jeden deň a žalovaný ich podpísal ako prvý a následne boli predložené na podpis žalobcovi. Ak sa žalovaný bránil tým, že spotrebiteľia, teda žalobcovia, nepreukázali, že by dohodu o zrážkach zo mzdy museli uzavrieť, a teda ide o individuálne dojednanú dohodu o zrážkach zo mzdy, jeho argumentácia neobstojí. Z ustanovenia § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka totiž vyplýva, že je to práve dodávateľ, ktorý v prípade, ak nepreukáže opak, potom sa zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi ním a spotrebiteľom nepovažujú za individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa však nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, avšak nemohol ovplyvniť ich obsah.

17. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 16. januára 2013, sp. zn. 6M Cdo 9/2012, v ktorom bolo poukazované, že rešpektovanie princípu „ignorantia juris non excusat“ (neznalosť zákona neospravedlňuje) v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa treba vyžadovať v najvyššej možnej miere, jeho uplatnenie v neprospech spotrebiteľa bude prichádzať do úvahy len výnimočne, ak to budú odôvodňovať konkrétne okolnosti prípadu. Aj v prípade tohto princípu totiž platí, že v konkrétnych súvislostiach ustupuje na strane spotrebiteľa dôležitejšiemu princípu, ktorým je princíp ochrany spotrebiteľa. Vychádzajúc z povahy spotrebiteľských právnych vzťahov reality praktického života, a teda aj zdravému rozumu odporuje požiadavka na podrobnej (až detailnej) znalosti právnych predpisov zo strany spotrebiteľa.

18. V danom prípade postavenie žalobcu pri vyslovení (ne)existencie nároku žalovaného na zrážky zo mzdy sa stane istejšie, lebo žalobca nebude vystavený zo strany žalovaného riziku uplatnenia si voči nim zrážok zo mzdy. Tento názor má svoje opodstatnenie, lebo v zmysle ust. § 551 ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ nadobúda voči platiteľovi mzdy právo na výplatu zrážok okamihom, keď sa platiteľovi dohoda o zrážkach zo mzdy predložila. Právne postavenie žalobcu bude v prípade výslovného rozhodnutia o neexistencii práva žalovaného na zrážky zo mzdy podstatne istejšie, keďže zamestnávateľ bude mať napevno ustálený rozsah vzťahov medzi žalobcom a žalovaným vyplývajúci z dohody o zrážkach zo mzdy.

19. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok újného práva, a to ex offa súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v euronekonformnom procese zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo mzdy, zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad (porovnaj rozsudok C-106/77 Simmthal). Ak by vnútroštátne právo umožnilo obísť takéto preskúmanie prostredníctvom uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy, išlo by o pozbavenie Smernice 93/13/EHS a jej užitočného úžitku. Na zdôraznenie správnosti tohto záveru odvolací súd poukazuje na znenie písomných pripomienok Európskej komisie vo veci C-30/12 P.P.-POHOTOVOSTĚ, s.r.o.

20. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy nie je založený na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, ale na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstva. Výška pohľadávky síce môže mať oporu v zmluve, ale pri zmluve so zmluvnými podmienkami, ktoré neboli predmetom posúdenia súdu alebo inej objektívnej inštitúcie je relevantné ex offa súdne preskúmanie práve z dôvodu nebezpečenstva, že spotrebiteľ zmluvné podmienky nedokáže vyhodnotiť. Ochrana pred nekalými podmienkami sa má poskytnúť obdobne, ako to vyžaduje vnútroštátne pravidlá verejného poriadku. Spotrebiteľ má právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybnované trvajúcou existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky v právnom vzťahu k dodávateľovi a v tom slova zmysle nie je rozhodné, či dochádza aj k uplatneniu práva na plnenie alebo či sa spotrebiteľ priamo obrátil na súd so zreteľom na zabezpečenie stavu právnej istoty v tom zmysle, aby nebol obťažovaný hrozbou aplikácie takejto dohody o zrážkach zo mzdy, ktorej neplatnosť nikto neurčí, tak ako v tejto veci.

21. Zo samotného zákonného ustanovenia § 53 O. z. vyplýva priamo právny záujem žalobcu ako spotrebiteľa na určenie neplatnosti zmluvnej podmienky, ktorá spôsobuje nerovnováhu v postavení účastníkov tohto konania. Podľa ustálenej judikatúry vychádza systém ochrany zavedený Smernicou 93/13/EHS v myšlienke, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení pokiaľ ide o vyjednávaciu silu ako aj úroveň informovanosti a táto situácia ho vedie k prístupiu na podmienky vopred pripravené predajcom bez toho, aby mohol vplývať na ich obsah. S cieľom zabezpečiť úroveň ochrany v súlade s uvedenou smernicou Súdny dvor viackrát zdôraznil, že tento nerovný stav môže byť kompenzovaný iba aktívnym postupom nezávislým od samotných zmluvných strán.

22. V bode 26 rozsudku Oceano gruppo a Salvat Editores Súdny dvor rozhodol, že účel čl. 6 Smernice 93/13/EHS, ktorý členským štátom ukladá zabezpečiť, aby nekalé podmienky neboli pre spotrebiteľa záväzné, nemožno dosiahnuť, ak je na spotrebiteľovi, aby sám poukázal na nekalý charakter týchto podmienok. V sporoch, ktorých hodnota je často obmedzená, môžu náklady na služby advokáta prevyšovať záujem, ktorý je predmetom sporu, čo môže spotrebiteľa odradiť od toho, aby sa proti uplatneniu nekalých podmienok bránil. Ak je pravdou, že v mnohých členských štátoch procesné pravidlá jednotlivcovi umožňujú, aby sa obhajoval v takých sporoch sám, existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že najmä z dôvodu nevedomosti spotrebiteľa na nekalý charakter jemu predložených podmienok nepoukáže. Účinnú obranu spotrebiteľa tak možno dosiahnuť len, ak vnútroštátnemu súdu prízna možnosť posúdiť uvedené podmienky.

23. Ak by vnútroštátne právo umožnilo obísť takéto preskúmanie prostredníctvom dohody o zrážkach zo mzdy, išlo by o pozbavenie Smernice 93/13/EHS jej účinku. Preto v konečnom dôsledku aplikovanie tak významného zabezpečovacieho inštitútu, akým je dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorý dodávateľovi umožňuje svojvoľne nadiktovať výšku pohľadávky za účelom mimosúdnej exekúcie majetku spotrebiteľa vo formulárovej zmluve, hodnotí odvolací súd ako zlý úmysel, ktorému za žiadnych okolností sa nemôže poskytnúť právna ochrana.

24. Pre záver súdu bolo relevantné, že predmetné dohody o zrážkach zo mzdy vzhľadom na ich osobitný význam boli vyhotovené z hľadiska podcenenia ich významu zo strany priemerného spotrebiteľa a umožňuje siahnuť spotrebiteľovi na majetok a vymôcť aj plnenia z poplatkov, ktoré sú neprijateľné. Práve žalobca a jeho majetková sféra je v ohrození neprimeranej výšky zrážok zo mzdy, ktorých konečnú výšku určuje žalovaný svojím jednostranným rozhodnutím. V konaní pred súdom by mohla byť pohľadávka vyčíslená v zákonnej výške, čo sa žalovaný snaží touto dohodou obísť a preto je namieste práve táto určovacia žaloba. V opačnom prípade žalovaný výšku svojho nároku, ktorú si takto môže sám určovať, nebude mať potrebu nijako revidovať. Tento výklad je v súlade s judikatúrou Európskeho Súdneho dvora, ktorej charakteristickou črtou je ochrana spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 18.11.2015, sp.zn. 8Cdo 483/2014).

25. K otázke naliehavého právneho záujmu ďalej odvolací súd dodáva, že tento je v prejednávanej veci daný, pretože takouto žalobou sa môže odstrániť stav právnej neistoty, v ktorej sa žalobkyňa nachádza, pretože len deklarováním vyslovenia neplatnosti predmetnej dohody môže následne argumentovať vo vzťahu k svojmu zamestnávateľovi, aby ďalej neprevádzal zrážky z jej mzdy. Navyše určenie neplatnosti predmetnej dohody sa odvíja od posúdenia neprijateľnosti tejto dohody ako zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve, na ktorej vyplýva naliehavý právny záujem priamo zo zákona.

26. Žalobca v postavení spotrebiteľa má zákonné právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, z čoho tiež vyplýva naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Tento výklad je potom v súlade s judikatúrou Európskeho súdneho dvora, ktorej charakteristickou črtou je ochrana spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany.

27. Vzhľadom na uvedenú argumentáciu pokiaľ súd prvej inštancie žalobu žalobkyne zamietol, rozhodol vecne správne a preto odvolací súd v súlade s ustanovením § 387 ods. 1 C.s.p. rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej zamietajúcej časti žaloby potvrdil, a to vrátane vecne správneho a odvolaní osobitne nenapadnutého závislého výroku o náhrade trov konania.

28. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p., § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. tak, že procesne plne úspešnému žalobcovi

priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške, a to z dôvodu, že strana, ktorá mala plný úspech vo veci, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala.

29. K prijatiu tohto rozsudku došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení a § 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je podľa § 421 C.s.p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).